

Baron Örnstjerts kärlekssaga : en julberättelse

59 C Br. 1903 Kärlekssaga

Roman.

Sw.
(Pr.)

0
1903

BARON ÖRNSTJERTS
KÄRLEKSSAGA

EN JULBERÄTTELSE

LUND 1903

BERLINGSKA BOKTRYCKERIET

I CAP.

Det var natt, kolsvart natt.

Luften var så qväfvande, att man knappast kunde andas.

Och dock nedströmmade regnet med en sådan häftighet, att man med allt skäl kunde frukta, att den skulle alldeles slå ned den lofvande skörden. Lyckligtvis hade nästan alla traktens landtbrukare varit nog förståndiga att köpa sitt utsäde hos en köpman, som endast säljer ett särdeles godt utsäde nemligen

Georg Matton i Lund

och då de derjemte betat utsädet med

Jensens Cerespulver

och således visste, att de gjort, hvad göras kunde för att tillförsäkra sig en kraftig gröda, så voro de just icke som värst oroliga.

Blixt på blixt genomkorsade himlen och öfver allt syntes brinnande gårdar.

Det var synd om de stackars egarne, som nu fingo se sina hem uppgå i lågorna, men hvarföre hade de icke låtit förse sina hus med åskledare?

Sådana äro ju ej dyra och skydda ofelbart, om de uppsättas af

Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolagets

Filial i Malmö.

II CAP.

Alldeles omedveten om det förskräckliga ovädret vandrade den unge egaren af Koberga Säteri, baron Örnstjert fram och tillbaka uti sitt rum vridande händerna i namnlös förtviflan. Sannerligen — suckade han — har jag icke fått erfara, att lyckan är ett klot och att den ingalunda består endast uti rikedomar.

Min egendom är den bäst skötta uti hela Skåne och hvarför?

Jo därför, att jag endast begagnar mig af de mest praktiska och dugliga redskapen.

Jag plöjer min jord med **Viktoriaplogen** och harfvar den med - - **Viktoria Cultivatorn** och dock är jag så gränslöst olycklig.

Nej aldrig skulle jag hafva tänkt mig, att min fästmö skulle bedraga mig.

Jag såg visserligen endast en skymt af hennes kappa, då hon steg upp på tåget i sällskap med den obekante herrn, men jag är ändock säker på, att det var hon, ty en så förtjusande kappa kan man endast få från

Fougstedt & C:i Kappfabrik

Malmö (Stortorget).

Ack! men jag skall hämmas!

Säkert ämna de sig till utlandet.

Om jag ändå kunde hinna fatt dem i Malmö. Men huru skall jag kunna hinna dit? Jo nu vet jag — utropade han beslutsamt — och ringde på den elektriska ringledningen (uppsatt af *Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolagets filial i Malmö*).

Johan! befalde han den inträdande betjenten. Led ögonblickligen fram den bästa cykeln jag eger. Du vet nog hvilken jag menar.

Då, sade betjenten, tager jag den, som herr baronen köpt från

Husqvarna Depôten

i Malmö (St. Södergatan.)

III CAP.

Hittills hade blixtarne upplyst hans väg, men slutligen upphörde åskan och det blef så mörkt, att han icke kunde se ett steg framför sig. Förtärd af svartsjukans qual aktade baronen ej derpå utan körde vidare med oförminskad fart.

Följden uteblef ej heller, ty ett tu tre körde han emot ett vid gropen växande träd med en sådan hastighet, att han slungades minst 10 famnar ut på den bredvid varande åkern.

Blodet forsade ur ett hål i pannan och han förlorade medvetandet.

Slutligen återkom han till sans och hade då nog själsnärvaro, att genast ur sin ficka framdraga en liten flaska

Håkanssons Salubrin.

Så utmärkt är detta medel, att smärtan försvann nästan ögonblickligen och han gick derpå för att uppsöka sin, enligt hvad han trodde, alldeles sönderslagna cykel. Helt säkert skulle den äfven så hafva varit, om den ej varit ett **Husqvarna fabrikat.**

Nu återfann han den hel och fullkomligt brukbar.

Dagen hade emellertid brutit in och baronen betraktade sig i en fickspegel. Nej. I det skicket kunde han omöjligen fortsätta sin färd; ty i fallet hade hans kläder blifvit både blodiga och sönder-rifna, så att han såg ut som en riktig vagabond.

Han beslöt därför att taga vägen öfver Lund för att der skaffa sig en ny kostym.

Bra hushållare som han var brukade baronen alltid köpa utaf de på en gång billigaste, bästa och starkaste tygerna och gick därför in i

Emil Ekströms klädeshandel

Lund (Skomakaregatan).

Men tiden var dyrbar och kostymen måste derföre vara färdig på högst fem timmar och dock måste han sitta väl, ty baronen var ytterst noga härmed.

Men till hvem skulle han väl kunna vända sig för att på så kort tid få ett välgjordt arbete.

Naturligtvis till

Axel Welin,

Lund.

Då han kom ut på gatan igen kom plötsligt någon och slog honom på axeln. Det var hans bästa vän grefve Oxsvans.

Nå det var bra jag träffade dig sade baronen. Du, som känner så väl till Lund kan väl säga mig en sak.

Hvilken är Lunds bästa, billigaste och bäst sorterade jernhandel?

Jo, svarade grefven. Det kan jag säga dig det är

C. A. G. Berggrens Jernhandel,

LUND, Lilla Fiskaregatan.

Men du ser så blek och bekymrad ut — sade grefven. Du kan minsann behöfva något att krya upp dig med.

Gå upp med mig på mitt rum så skall jag bjuda dig på ett vin, hvars make du aldrig smakat, så gammal vinkännare du är. Ja, jag är öfvertygad om, att du sedan aldrig kommer att dricka andra viner än

Theilmans viner,

som köpas hos **A. P. HEDMAN, Lund.**

Ja tack skall du hafva sade baronen — det säger jag icke nej till.

Men då skall jag istället bedja att få bjuda dig på en cigarett, som i utsökt fin smak förgäfves söker sin make nemligen

==== **Salapata,** =====

hvars generalagent för Sverige är **J. F. LINDSKOG i Malmö.**

IV CAP.

Det var i sanning med blandade känslor, som baronen vandrade gata upp och gata ned i Malmö för att söka upp sin fästmö. Han både önskade och icke önskade, att han skulle träffa henne. Sedan han under ett par timmars tid vandrat gata upp och gata ned tyckte han sig se hennes kappå långt

nera på Södergatan. — Han påskyndade sina steg för att hinna upp henne, men så råkade han olyckligtvis kasta sina ögon på ett par butiksfönster, som voro uppfyllda af de herligaste delicatesser, och baronen, som var en stór älskare af bordets nöjen försjönk i en stilla hänryckning, så att han glömde bort fästmön. Denna glömska varade emellertid icke länge, ty bland de andra goda sakerna i fönstret fans äfven ett paket chokolad.

Knappt hade han fått ögonen på detta förrän han rusade åstad som en vansinnig. Genom en lätt förklarlig idéassociation hade han nemligen, då han fick se chokoladen, åter kommit att tänka på sin fästmö.

Saken var den, att han en gång gifvit henne i present ett paket chokolad, ty han visste, att hon var mycket förtjust deri och han trodde sig derföre göra henne en stor glädje derigenom.

Det gick emellertid helt annorlunda än han tänkt sig, ty när hon fått paketet, gaf hon upp ett anskri och dånade af.

Sedan man åter lyckats få henne till lif igen, utropade hon med hjärtskärande stämma:

Oh! Sigismund du älskar mig således icke mera, ty då hade du icke kunnat glömma, att jag icke på vilkor vill äta annan chokolad än den bästa, som finnes nemligen

— Cloettas chokolad —

Djupt gripen af detta sorgliga minne och skamsen öfver, att han låtit sin mage besegra sin sårade stolt-
het, gick han bort till Carl X staty och grät ångrens
bittra tårar. Ja han kände sig så förtviflad, att han
beslöt att gå och köpa sig en revolver för att genast
göra slut på sitt numera outhärdliga lif.

Som gammal militär och jägare kände baronen till punkt och pricka alla vapenfirmor i världen och han visste således att, om han ville hafva ett gevär som aldrig skulle skjuta fel eller en revolver, som aldrig skulle klicka, borde han ovilkorligen gå in i

Husqvarna-Depoten i Malmö.

Sedan han der köpt en revolver stälde han sina steg åt Kungsparken för att der i en enslig vrå fullborda sin hemska afsigt.

Men ödet hade annorlunda beslutat, ty just som han tagit fram revolvern och spänt hanen såg han en bekant, löjtnant Sabelskrammel, komma emot sig och den som var qvick att gömma undan revolvern, det var baronen.

Nå det var rasande bra — sade löjtnanten att jag mötte dig. Nu gå vi och dricka ett glas tillsammans.

Baronen, som var en svag karakter kunde icke säga nej och innan kort hade han icke blott hunnit glömma sina själfmordstankar utan äfven återigen börjat finna lifvet lustigt och gladt. Ja utropade han entusiastiskt.

Ja det är verkligen en riktig välsignelse för menskligheten, att här finnes en dryck, som har en sådan förmåga att döda hjerteqvalen som

AUDRYS COGNAC

(ensamförsäljare Frick & Oldberg, Malmö.)

De drucko ett glas, de drucko två och baronen började blifva öppenhjertig.

Då rann en djefvulsk plan i sinnet på Sabelskrammel.

Tänk, om jag nu skulle försöka locka af baronen hans hemlighet, som han bevarat så väl —

sade Sabelskrammel för sig sjelf med ett sataniskt småleende på läpparne. Min käre Örnstjert — sade han till baronen. Du kan gerna anförtro mig en sak, som både jag och dina andra vänner många gånger undrat öfver.

Köper du nya möbler hvar åttonde dag, eller huru kommer det sig, att de åtminstone alltid se ut som om de voro alldeles nypolerade?

Det kommer sig endast deraf, svarade baronen, att jag någon gång låter min betjent putsa dem med det bästa möbelputsmedel, som finnes, nemligen

med **KOSMIN** från
Johan D. Andersson, Malmö.

Aha — sade Sabelskrammel. Det kunde du minsann hafva kläckt ur dig förr. Nu har jag fått veta, hvad jag vill, så nu gifver jag dig katten.

V CAP.

Ensam och öfvergifven vandrade baronen gata upp och gata ned utan att veta, hvad han nu skulle taga sig till.

Då beslöt han att besöka ett ställe der han aldrig varit förr, men hvilket han hört mycket berömmas såsom varande ett ställe, hvarest man kan äta och dricka billigt, men dock utmärkt godt. Eller hvad synes eder om följande priser: Table d'hôte med två rätter väl tillagad mat samt smör och bröd 75 öre (à la carte till pris derefter), En sats smörgåsar (6 st.) med de delikataste pålägg 35 öre.

Detta ställe heter

Automat Caféet,

St. Nygatan 70 (bredvid Theatern), MALMÖ.

Han gick således dit in och enär han var mycket törstig beslöt han att dricka ett glas öl.

Visserligen var han i allmänhet ej vidare vän af öl, men som vi alla veta finnes ett öl, som i godhet och fin smak öfverträffar alla andra ölsorter nemligen

Mattssonska Bryggeri-Aktiebolagets.

Af detta utmärkta öl hade han redan tagit en fyra glas och skulle just taga det femte, då han fick se den eftersökta damen med kappan sitta vid ett bord i sällskap med en herre.

Som en tiger störtade han upp och slog henne på axeln.

Nu skall du stå mig till ansvars du eländiga — utropade han.

Utom sig af förskräckelse vände damen sig om.

Ah, Pardon! sade baronen bugande sig med det för honom så egna behaget. Jag ser nu, att det finnes flere brokiga hundar än prestens.

Nu blef emellertid damens följeslagare (som inom parentes sagdt var hennes man) liksom vid litet misshumör, mumlade något om förolämpningar och syntes vilja gå agressivt till väga.

Baronen, som såg att det artade sig till skandal blef något illa till mods. Men så fick han en lysande idé. Om jag blott kunde få honom att röka en af mina cigarrer — tänkte han — så skulle han säkert lugna sig, ty en verkligt god cigarr har ett märkvärdigt lugnande inflytande.

Han tog därför upp sitt cigarrfordral och sade:
»Innan Vi resonnera vidare så var god tag en cigarr

En NEKTAR.

Jag är öfvertygad om, att ni ej skall ångra Eder, ty den är köpt i cigarraffären

CENTRALMAGASINET

i LUND (Gamla Rådhuset)

för 10 öre och är af

Lunds Cigarr- & Tobaksfabriks fabrikat.

Den obekante tvekade ett ögonblick, men tackade och tände den.

Knappt hade han dragit ett par bloss förrän hans vrede försvann.

Herre — sade han. Då man rökt en sådan cigarr som denna kan man ej längre hota ens sin dödsfiende.

Låt om oss dricka en försoningsskål.

Men när en **Nektar** kunde göra honom vid så godt humör, huru nöjd med sin verld skulle han ej då blifvit, om baronen bjudit honom på en

Ambrosia till 15 öre eller en

Coffea - - till 20 öre

från samma affär.

VI CAP.

Gnagd af samvetsqual öfver, att han så kunnat misstro sin fästnö, beslöt baronen att genast resa hem till henne för att kasta sig för hennes fötter och utbedja sig hennes förlåtelse.

Men ju mer han nalkades hennes hem desto mera sjönk hans mod, ty hans fästmö hade sanningen att säga ej så litet ben i näsan.

Han blef emellertid bättre till mods, då han kommit in i farstun, ty han fick då höra såväl fästmön som hennes moder uppgifva den ena skrattsalfvän efter den andra.

Skönt — tänkte han. Hon synes vara vid godt humör. Kanske tager hon det från den skämtsamma sidan.

God afton mina damer — sade han.

Det var roligt se, att Ni äro vid så godt lynne. Något särskildt trefligt måste hafva inträffat. Nej visst icke — svarade modern — Vårt goda humör kommer sig endast deraf, att Vi druckit en kopp ovanligt förtjusande godt kaffe, som kallas för

SOLO KAFFE

från

==== Malmö Kaffekompani. ====

O, Leonora! — utropade han plötsligt — Hvar i helsike har du gjort utaf dina finnar? Jo — svarade hon ljuft småleende och med sina purpurläppar lätt berörande hans ovanligt stora venstra öra — Jo, det skall jag säga dig i förtroende.

De försvunno alltsedan jag började tvätta mig med den utomordentliga behagliga tvålen

Rosa Rosea

från Joh. D. Andersson i Malmö.

Bien — trés bien — sade baronen. Äfven jag har något att anförtro dig.

Och derpå berättade han henne sin misstanke. I olikhet med hvad de flesta af hennes kön skulle hafva gjort vid ett sådant tillfälle svimmade hon icke.

Hon endast reste sig upp som stungen af en orm, tillkastade honom en föraktfull blick och framhväste mellan sina temligen maskstungna tänder.

Eländige! Kom aldrig mer för mina ögon.

Och derpå lemnade hon salen med högburet hufvud.

Detta hade han ej väntat sig.

En liten sinkadus hade han tänkt sig möjligheten af, men ej att det skulle blifva ett så sorgligt slut på hans kärlekssaga.

O! min blifvande svärmor — utropade han. Hvad i Guds namn skall jag göra för att åter få henne god igen?

Ja min käre baron — svarade hon. Jag vet knappast hvad jag skall råda till. Jag måste först fundera en stund.

Jo — utropade hon gladt.

Nu har jag det.

Jag vet något, som ingen qvinna af Eva född skall kunna emotstå.

Köp henne

ett pelsgarnityr

från **Fougstedt & C:o** i Malmö.

Vi behöfva väl ej säga att baronen med önskadtt resultat följde detta beaktansvärda råd.

VII CAP.

Ödet hade emellertid beslutat, att denna minnesvärda dag icke skulle sluta utan vidare äfventyr för baronen. Uttröttad af de många sinnesrörelser han

fått utstå under dagens lopp gick baronen genast vid hemkomsten och lade sig.

Midt om natten vaknade han emellertid vid ett buller från matrummet.

Beslutsamt tog han sin revolver och gick in för att se hvad som stod på.

Han fick då se en man af ett särdeles misstänkt utseende ligga på golvet hållande i handen en tömd punschbutelj, som han synbarligen tagit från skåpet.

Åh — mumlade han, då baronen lyckats få lif i honom. Åh det var en för herrlig punsch. Låt arresteras mig. Ja döda mig, om ni så vill, men säg mig.

Hvad heter denna punsch?

Baronen, hvars goda hjerta aldrig förnekade sig, sade: Den heter

Wolkes Calorie Punsch

och den är fullt jemförlig med de bästa i marknaden gängse märken och serveras numera på de flesta första klassens restaurationer.

(GUST. WOLKE, Malmö. Telefon 489)

VIII CAP.

Några dager efter denna händelse utskickades bjudningsbrefven till bröllopet.

De särdeles smakfullt utstyrda bjudningskortet voro tryckta å

Otto Grahn's i Lund Accidenstryckeri,

som numera är försedt med 3 accidenstryckpressar som drivas med ångkraft, 4 hand-

tryckpressar, häftmaskiner, skärmaskin, perforermaskin, märlmaskin, stereotyp- och nummereringsmaskiner m. m., så att tryckeriet numera på kortaste tid kan utföra alla sorters trycksaker.

Hvad sjelfva bröllopet beträffar, så kunde derom skrivas en hel bok, men jag vill endast beskrifva det i största korthet.

Till att börja med lät baronen för att på ett värdigt sätt hugfästa minnet af en så betydelsefull dag gifva åt hvart och ett af sina svin en af

ÅBJÖRN ANDERSSONS i Svedala **Patenterade Svinkrubbor.**

Middagen serverades kl. 5 i Stora Riddarsalen, som strålade, som om den vore upplyst af minst 1,000 elektriska lågor.

Och dock bestod hela upplysningen endast utaf en — säger en

Jandus-båglampa

från

Allmänna Svenska Elektriska bolagets filial i Malmö.

Många skålar druckos och många tal höllos, af hvilka jag särskildt vill framhålla ett, derföre, att det förtjenar att höras och begrundas äfven af Eder käre läsare. Det hölls af en onkel till bruden, den gamle vördnadsvärde hofmarskalken greve Harhjerta och framsades med af rörelse darrande stämma.

Betänken nu noga — slutade han — hvilken vigtig stund det är för Eder.

Ni äro icke mer än människor och derföre skall äfven till Eder komma sorger och bekymmer.

Men, om I blott hållen endrägteliga i hop, så skolen I ändock vara lyckliga.

Jag har under min snart hundraåriga lefnad gjort många erfarenheter och jag vill nu gifva Eder ett godt råd.

Till dig brudgum vill jag säga, att den klokaste gifver efter och till dig du fagra unga brud vill jag säga, att om du alltid vill bevara din mans kärlek, så koka **alltid** din mat på

Kockums bränslebesparande spisar.

Som en värdig afslutning på denna lysande fest må det framhållas, att dagen derpå måste samtliga deltagare dricka bittervatten. Saken var nemligen den att vare sig af misstag eller illvilja, hade hushållerskan serverat af ett smör, hvilket såsom varande kernadt af mjölk från egendomens mjeltbrandssjuka kor egentligen endast var ämnadt till försäljning. Men efter den betan beslöto alla att hädanefter endast äta

ZENITHS MARGARIN,

som äfven på Helsingborgsutställningen fick högsta pris.

IX CAP.

Knappt hade den unga, lyckliga bruden trädt in i sitt nya hem förrän hon afkastade sin pels och med lätt förklarlig nyfikenhet gick från rum till rum glädjande sig öfver, huru elegant och hemtrefligt allting såg ut.

Men då hon kom ned i köket blef hon som tokig af glädje, föll baronen om halsen och utro-

pade: Nej! nu fattas intet i min lycka, då du varit så rar och förständig att köpa mig

Rockums emaljerade Kockkärl.

Stackars liten! Icke anade hon då, att hon redan samma qväll skulle få erfara, att lifvet har sina små förtretligheter.

Blygt rodnande för sig sjelf skulle hon nemligen först taga brudlinnet på sig, då — tänk så förargligt — samtliga sömmarna gingo upp.

En i sanning högst fatal situation, som aldrig skulle kunna hafva inträffat, om hemgiften varit sydd på en af

HUSQVARNA SYMASKINER

från Husqvarna depoten i Malmö.

Den unga baronessan, som alltid varit van att stiga tidigt upp, gick märkvärdigt nog ej ens denna första morgon i det nya hemmet från sina vanor. Sedan hon på alla möjliga sätt sökt väcka baronen steg hon upp, kastade på sig en förtjusande morgonrock och slog sig ned vid pianot.

Men redan vid första tonen rusade hon upp igen, for in i sängkammaren och ruskade baronen så häftigt att han trillade ur sängen.

Jag vill blott i största vänlighet säga dig — skrek hon — att nu far jag hem till min mamma, ty här vill jag icke stanna en minut längre.

Men min söta Eleonora — frågade baronen bestört — Hvad är du egentligen ond för.

Kanske därför att jag sofvit så länge.

Hvarför? — sade hon retande upp sig allt mer och mer. Jo helt enkelt därför, att det är skam att vilja, att jag skall spela på ett sådant skrälle till

piano, då du såväl vet, att jag aldrig vill spela på andra än de allra bästa, som finnes.

Baronen reste samma dag in till Malmö och köpte ett piano hos

Kgl. hofleverantör O. E. Svensson

— ADELGATAN 63. —

X CAP.

Efter 14 dagars outsäglig lycka inträffade en händelse, som kom som en blix från en klar himmel.

Hvem skulle väl kunna tro som för fjorton dagar sedan såg baronessans smärta och välbildade gestalt, att hon så kort efter skulle få något att bära på, som totalt skulle förstöra hennes sinnesfrid.

Och icke kunde hon ana att hennes egen far skulle blifva skuld dertill.

Saken var nemligen den, att då gubben fått i sig en 4—5 whiskyoddar brukade han blifva knarig och disputationslysten. Baronen var ej den, som gaf efter och så hade småningom ett spändt förhållande inträdt dem emellan.

Men en qväll gick det så långt att svärfadern utom sig af förbittring och whisky sade upp sina inteckningar i baronens egendom.

Enär denna emellertid var intecknad från grunden till skorstenen återstod ingenting annat för baronen än att sälja den.

Baronen föll, men han föll som en man, ty han föll på sin öfvertygelse. Han påstod nemligen — och deruti måste man ovilkorligen gifva honom rätt, — att de bästa ugnar, som för närvarande finnas äro ovedersägligen

Kockums emaljerade ugnar.

———— Fenix & Planét. ————

Ja, hvad skulle nu det stackars paret lefva af? Baronen var för gammal att resa till Amerika och med hans kunskaper var det klint bestäldt.

Slutligen lyckades han dock tack vare sina relationer, att blifva reseombud för

Kallinge Landtbruksmaskiner,

som genom sina goda egenskaper äro mycket omtyckta och lätta att sälja.

Hafver I någonsin sett baronen på gatorna i Malmö eller Lund.

Om det intresserar Eder att se honom, så betrakten noga alla herrar, som I möten. Om I då få se en herre klädd i blänkande hvitt linne, som bär en halsduk af sällsynt vacker form och färg, så kunnen I vara säkra på att det är han. Och I kunnen äfven vara öfvertygade om, att det enda möjliga sättet för Eder att få ett sådant linne och sådana halsdukar är att köpa det på samma ställe som han nemligen i

FRITHIOF ELMQVISTS Herrekipering,

— LUND, Klostergatan. —

XI CAP.

Var det synd om det unga paret att de skulle få gå från egendomen, så få Vi erkänna att det tvärtom var lyckligt för egendomens arrendatorer.

Den nye egaren, som var en praktisk man med en ovanlig förmåga att alltid utvälja det bästa lät nemligen bekläda samtliga arrendegårdarne med

THIMSFORS TAKPAPP

==
som är den bästa af all takpapp.
==